

ÚSTAVNÝ SÚD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Hlavná 110, 042 65 Košice 1

P. O. Box E - 35

PREHLAD VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ ÚSTAVNÉHO SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

za obdobie január 2014

Plénium

Uznesenia:

spisová značka	PL. ÚS 16/2013
sudca spravodajca	Rudolf Tkáčik
druh konania	čl. 125 písm. a) ústavy konanie o súlade zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom (súlad ustanovenia zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) s ústavou, dohovorom a listinou)
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	uznesenie – odmietnutie pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí
dátum rozhodnutia	11. decembra 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	Konanie o súlade § 16 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 568/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov s čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky čl. 20 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd
skutkový stav a základné fakty	<p>Z obsahu návrhu vyplýva, že pred okresným súdom prebieha konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby.</p> <p>Návrh na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby podali obchodné spoločnosti (ďalej len „navrhovatelia“), proti obchodnej spoločnosti D. (ďalej len „odporca v 1. rade“), a proti obchodnej spoločnosti R. (ďalej len „odporca v 2. rade“).</p> <p>Neplatnosť dražby konanej v novembri 2010 o 10,00 h videli navrhovatelia „v podhodnotení nehnuteľností ocenených znaleckým posudkom, ktorý na účel dobrovoľnej dražby obstaral odporca v 1./rade“.</p> <p>Spočiatku bola totiž dražba určená na jún 2010 so stanovením najnižšieho podania 8 000 000 €, od nej však odporca v 1. rade na žiadosť odporcu v 2. rade upustil „pre námietky navrhovateľov k oceneniu nehnuteľností“.</p> <p>Na účely spornej dražby boli potom nehnuteľnosti (záloh) znalcom ocenené na 7 210 000 €. Napokon boli nehnuteľnosti na dražbe v novembri 2010 „vydražené odporcom v 2./rade za sumu 5.000.000 €, ktorá na základe rozhodnutia odporcu v 2./rade tvorila najnižšie podanie“.</p> <p>V predmetnom konaní potom „na otázku súdu, prečo bolo už pri prvej dražbe najnižšie podanie stanovené pod cenu určenú znaleckým posudkom..., právni zástupcovia odporcov uviedli, že takýto postup dovoľuje § 16 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý umožňuje, aby výšku najnižšieho podania určil, resp. moderoval navrhovateľ dražby“.</p> <p>Okresný súd v odôvodnení svojho návrhu na podklade citovaného obsahu</p>

	<p>dôvodovej správy k napadnutému ustanoveniu konštatuje, že «zákonodarca cielene pripustil a vytvoril podmienky, ktoré záložnému veriteľovi umožňujú už v prvom kole dražby znížiť najnižšie podanie pod hranicu stanovenú znaleckým posudkom, a to bez akýchkoľvek objektívnych vedomostí o nepredajnosti nehnuteľností v cene určenej znaleckým posudkom. Zákon záložnému veriteľovi už v procese prvej dražby (prvé kolo dražby) vytvoril priestor na výlučnú dispozíciu s najnižším podaním, a to bez existencie legitímnych ústavných dôvodov oprávňujúcich zákonodarcu na takýto postup. Zákon dáva záložnému veriteľovi výhody na úkor vlastníka nehnuteľností, ktorý sa voči takémuto „legitímnemu podhodnoteniu nehnuteľností“ nemôže brániť.»</p> <p>Podľa názoru okresného súdu „zákon nemôže nedostatočnými, liberálnymi a nejasnými podmienkami umožňovať záložnému veriteľovi ľubovoľné nakladanie s výškou najnižšieho podania už v prvom kole dražby. Ustanovenie § 16 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách, v jeho platnom znení, podľa názoru súdu umožňuje záložným veriteľom ústavne nekonformným spôsobom využiť dolnú hranicu predajnej ceny nehnuteľnosti (ktorá mala slúžiť na ochranu vlastníkov) vo svoj prospech tak, že znížením najnižšieho podania (pripustné už v prvom kole) dosiahnu nadobudnutie nehnuteľnosti za výhodnejšiu cenu pri súčasnom vyššom zostatku dlhu, ktorý má dlžník (vlastník nehnuteľnosti) povinnosť záložnému veriteľovi naďalej plniť.“</p> <p>Porovnávajúc dobrovoľnú dražbu s dražbou realizovanou pri výkone exekúcie a citujúc vybrané rozhodnutia ústavného súdu okresný súd dôvodí, že napadnuté ustanovenie «umožňuje záložnému veriteľovi rozhodovať o cene nehnuteľnosti napriek tomu, že v zmysle tohto zákona záložný veriteľ môže byť nielen navrhovateľom dražby, ale súčasne aj dražiteľom a vydražiteľom, ako tomu bolo v predmetnej právnej veci, kde zmluvný záložný veriteľ (odporca v 2./ rade) bol jediným dražiteľom a vydražiteľom. V súlade so „zákonným oprávnením“ si tak sám pre seba určil výšku najnižšieho podania, od ktorého sa začínalo dražiť.»</p> <p>Kritizované ustanovenie zákona o dobrovoľných dražbách tak podľa názoru okresného súdu garantuje záložnému veriteľovi právo, ktoré „nemožno... považovať za legitímne a ústavne konformné oprávnenie, nakoľko toto ustanovenie v jeho platnom a účinnom znení nevytvára žiaden garancie ani obmedzenia (kontrolný mechanizmus) v okolnostiach, za akých ho záložný veriteľ môže použiť“.</p>
<p>ratio decidendi</p>	<p>Z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že okrem iných procesných náležitostí aj samotné <u>prerušenie konania je procesným predpokladom na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov všeobecným súdom</u>. Tento procesný predpoklad všeobecný súd preukazuje <u>uznesením, ktoré obsahuje výrok o prerušení konania</u>.</p> <p>Z čl. 144 ods. 2 ústavy vyplýva, že podaniu návrhu na ústavnom súde predchádza povinnosť všeobecného súdu prerušiť konanie („konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1“).</p> <p>Ústavný súd už konštatoval, že za prerušené konanie je potrebné považovať stav právne perfektného prerušenia konania, ktorý nastáva až po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Za prerušené totiž nemožno považovať konanie, ak proti uzneseniu o prerušení konania je možné podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), účastník konania toto svoje právo využil a k času predbežného prerokovania návrhu ústavným súdom nebolo o tomto odvolaní rozhodnuté.</p> <p>Ak je potom prerušenie konania procesným predpokladom na podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, treba <u>návrh trpiaci vadou neprávoplatného prerušenia konania</u> v čase rozhodovania ústavného súdu odmietnuť z dôvodu nesplnenia predpísaných náležitostí.</p> <p>Ústavný súd z obsahu vyžiadaného spisu zistil, že okresný súd rozhodol o prerušení konania uznesením, ktoré bolo vypravené na doručenie účastníkom konania.</p> <p>K doručeniu predmetného uznesenia všetkým účastníkom (resp. ich právnym zástupcom) došlo 28. februára 2013. Odporca v 2. rade však 15. marca 2013 (teda v posledný deň zákonnej lehoty) doručil okresnému súdu odvolanie proti uzneseniu o prerušení konania, v ktorom formuluje názor o potrebe najprv konanie prerušiť a až následne podať návrh ústavnému súdu.</p> <p>Preto namieta, že okresný súd „postupoval v rozpore s... § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Vydanie Uznesenia odôvodnil tým, že Konanie prerušil práve z dôvodu, že už podal na ÚS SR návrh na zaujatie stanoviska.“</p> <p>Súdnej kancelárii bol 19. marca 2013 daný pokyn na doručenie odvolania odporcu</p>

	<p>v 2. rade ostatným účastníkom konania a na následné predloženie spisu na účel vypracovania predkladacej správy. Okresný súd potom 25. marca 2013 doručil súdny spis ústavnému súdu.</p> <p>Z rekapitulovanej chronológie zistenej z vyžiadaného súdneho spisu považoval ústavný súd za preukázané, že v čase doručenia návrhu okresného súdu ústavnému súdu (27. februára 2013) nebolo konanie právoplatne prerušené. Tento stav pretrváva aj naďalej, keďže jeden z účastníkov konania podal odvolanie majúce za následok odklad právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 206 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov). O podanom odvolaní nebolo ani v čase rozhodovania ústavného súdu o návrhu v rámci jeho predbežného prerokovania rozhodnuté.</p> <p>Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že podaný návrh nespĺňa predpísané náležitosti, a preto bolo podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde potrebné rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že návrh okresného súdu odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESLP a iných súdov	Ústavný súd SR: PL. ÚS 3/98, PL. ÚS 16/02, PL. ÚS 7/2012

spisová značka	PL. ÚS 13/2013
sudca spravodajca	Marianna Mochnáčová
druh konania	čl. 136 ods. 2 prvej vety ústavy s poukazom na § 74e ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov a § 231 písm. j) Trestného poriadku
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	uznesenie – odoprenie súhlasu na trestné stíhanie sudcu
dátum rozhodnutia	19. novembra 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	Ústavný súd dáva súhlas na trestné stíhanie alebo vzatie do väzby sudcu a generálneho prokurátora.
skutkový stav a základné fakty	<p>Ústavnému súdu bola doručená žiadosť generálneho prokurátora na základe čl. 136 ods. 2 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) s poukazom na ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov [(ďalej len „zákon o ústavnom súde“); (žiadosť generálneho prokurátora poukazovala konkrétne na § 14 ods. 3 uvedeného zákona, tento odkaz však nie je korektný, pretože označené ustanovenie sa týka výlučne sudcov ústavného súdu] a § 231 písm. j) Trestného poriadku – o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Š. M. (ďalej len „sudca najvyššieho súdu“) pre skutky právne kvalifikované <u>ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a 2 Trestného zákona a prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.</u></p> <p>Generálny prokurátor v úvode svojej žiadosti poukázal na uznesenie vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti korupcii, odboru boja proti korupcii (ďalej len „vyšetrovateľ“), ktorým bolo podľa § 199 ods. 1 a 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie v predmetnej veci na tom skutkovom základe, že</p> <p><i>„1. od presne nezisteného obdobia najmenej od 01. 07. 2010 až doposiaľ, presne nestotožnená osoba vystupujúca ako Jozef prisľúbila poskytnutie úplatku vo výške najmenej 30.000,00 EUR presne nezistenému konajúcemu sudcovi NS SR prostredníctvom presne nezistených osôb vystupujúcich pod menom Ladislav a prokurátora Okresnej prokuratúry... a ďalších osôb za to, že v konaní o prepustenie obvineného E. K. z väzby, vydá sudca rozhodnutie o prepustení obvineného z väzby,</i></p> <p><i>2. od presne nezisteného obdobia najmenej od 01. 07. 2010 až doposiaľ, na presne nezistenom mieste, doposiaľ presne nestotožnená osoba vystupujúca ako prokurátor Okresnej prokuratúry..., prostredníctvom osoby vystupujúcej pod menom L. a ďalších osôb, žiada úplatok od osoby vystupujúcej pod menom Jozef vo výške najmenej 30.000,00</i></p>

	<p><i>EUR pre doposiaľ nestotožneného sudcu NS SR konajúceho v trestnej veci obvineného L. K. za to, že konajúci sudca vydá rozhodnutie o prepustení obvinenej osoby z väzby. “.</i></p> <p>K žiadosti bol pripojený prvopis spisového materiálu evidovaného Prezidiom Policajného zboru, národnou kriminálnou agentúrou, národnou protikorupčnou jednotkou, expozitúrou (ďalej len „vyšetrovací spis“).</p> <p>Generálny prokurátor ďalej v rámci odôvodnenia svojej žiadosti uviedol, že na základe doterajšieho vyšetrovania v predmetnej veci bolo 15. marca 2011 vydané uznesenie o vznesení obvinenia L. K., JUDr. J. K., JUDr. L. Š. a P. J. pre prečin podplácania podľa § 20 a § 333 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona a JUDr. M. B. pre zločin prijímania úplatku podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 329 ods. 1 Trestného zákona.</p>
<p>ratio decidendi</p>	<p>Ústava vo vzťahu k niektorým skupinám a kategóriám osôb upúšťa od zásady rovnosti práva a pripúšťa výnimku z pôsobnosti trestného práva pre tieto skupiny a kategórie osôb v rozsahu a spôsobom ustanoveným ústavou a zákonom.</p> <p>Do tejto kategórie osôb patria aj sudcovia, pričom imunita sudcu má zaistiť predovšetkým nezávislosť jeho rozhodovania, posilňovať jeho občiansku odvahu rozhodovať v súdnych sporoch v konkrétnych prípadoch len na základe ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv. Imunita sudcu je teda zvláštne oprávnenie považované za jednu zo základných záruk sudcovskej nezávislosti.</p> <p>Ústavný súd už v rámci svojej skoršej judikatúry uviedol, že rozhodovanie o žiadosti generálneho prokurátora o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu vyžaduje, aby zo žiadosti bolo zrejmé, že je dostatočne odôvodnený záver o tom, že sudca spáchal konkrétny trestný čin (per analogiam § 206 ods. 1 Trestného poriadku).</p> <p>Generálneho prokurátora žiadajúceho súhlas na trestné stíhanie sudcu zaťažuje v tomto type konania pred ústavným súdom bremeno preukázania minimálne dôvodného podozrenia, že sudca svojím konaním mohol naplniť všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu.</p> <p>Zo žiadosti generálneho prokurátora vyplývajú v tomto smere zásadné otázky, a to najmä vo vzťahu k subjektívnej stránke a objektívnej stránke zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a 2 Trestného zákona a prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pokiaľ ide o konkrétne konanie sudcu najvyššieho súdu, ktorého sa žiadosť generálneho prokurátora týkala.</p> <p>K obsahovým náležitostiam žiadosti generálneho prokurátora o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu patrí totiž nielen jednoznačná právna kvalifikácia trestného činu, pre ktorý sa vydanie súhlasu na trestné stíhanie žiada, ale aj vymedzenie skutku, ktorého sa mal dotknutý sudca dopustiť, opisom skutku (konania či opomenutia tohto sudcu) s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo, resp. tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom.</p> <p>Skutkový základ vymedzený v uznesení vyšetrovateľa o začatí trestného stíhania vo veci, na ktoré generálny prokurátor v úvode svojej žiadosti poukázal, je v tomto smere nedostatočný.</p> <p>Relevantné skutkové okolnosti v ďalšej časti žiadosti generálneho prokurátora a dôkazy na podporu jeho skutkových tvrdení sa týkali predovšetkým skutkov tretích osôb, ktorých sa trestné konanie v danej veci týka, avšak práve k sudcovi najvyššieho súdu, na trestné stíhanie ktorého žiadal generálny prokurátor súhlas, chýbali (predovšetkým pokiaľ ide o prijatie, žiadanie či akceptáciu príslubu úplatku, resp. pokiaľ ide o úmysel zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech).</p> <p>Ústavný súd preto podľa čl. 136 ods. 2 ústavy nedal súhlas na trestné stíhanie sudcu najvyššieho súdu v zmysle žiadosti generálneho prokurátora.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že Ústavný súd Slovenskej republiky odopiera súhlas na trestné stíhanie sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Š. M., B., pre skutky právne kvalifikované ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a 2 Trestného zákona a prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v žiadosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky.</u></p>
<p>použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov</p>	<p>Ústavný súd SR: PL. ÚS 19/02, PL. ÚS 24/03, PL. ÚS 4/04, PL. ÚS 101/2011</p>

spisová značka	PL. ÚS 93/2011
sudca spravodajca	Juraj Horváth
druh konania	čl. 136 ods. 2 ústavy, § 74e ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, § 120 ods. 2 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov
druh rozhodnutia a spôsob vybavenia	uznesenie – návrh sa zamieta
dátum rozhodnutia	30. októbra 2013
dotknuté články ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv	podľa čl. 136 ods. 2 druhej vety ústavy ústavný súd vykonáva disciplinárne konanie voči predsedovi najvyššieho súdu, podpredsedovi najvyššieho súdu a generálnemu prokurátorovi
skutkový stav a základné fakty	<p>Ústavnému súdu bol 25. novembra 2010 doručený návrh bývalej ministerky spravodlivosti doc. JUDr. Lucie Žitňanskej, PhD. (ďalej len „bývalá ministerka spravodlivosti“), na začatie disciplinárneho konania podľa § 120 ods. 2 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch a prísediacich“) proti JUDr. Štefanovi Harabinovi, sudcovi a predsedovi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „predseda najvyššieho súdu“).</p> <p>Z obsahu návrhu vyplýva, že predseda najvyššieho súdu <i>«porušil povinnosť zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie predsedu súdu alebo ohroziť dôveru v nestranný a spravodlivý výkon tejto funkcie ako i povinnosť vykonávať svoju funkciu predsedu súdu svedomito, riadne a včas plniť svoje povinnosti orgánu riadenia a správy súdov podľa ustanovení § 42 ods. 1 a ods. 2 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), keď</i></p> <p>1) vo funkcii predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 30. júna 2010 vydal Opatrenie..., ktorým zmenil a doplnil Rozvrh práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2010 s účinnosťou od 01. júla 2010 okrem iného tak, že do pôsobnosti senátu I C okrem iného zveril rozhodovanie vo všetkých veciach vylúčenia sudcov krajských súdov, čím porušil § 51 ods. 1, 2 zákona o súdoch, podľa ktorého veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridelujú jednotlivým senátom, samosudcom a súdnym úradníkom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí, pričom podmienka náhodného výberu podľa odseku 1 je splnená vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov, samosudcov alebo súdnych úradníkov,</p> <p>2) vo funkcii predsedu najvyššieho súdu vydaním Opatrenia ...zo dňa 24. 09. 2009 s účinnosťou od 01. 10. 2009 po odchode JUDr. H. do dôchodku zmenil Rozvrh práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2009 tak, že „veci, ktoré boli pridelené a nevybavené do účinnosti tohto opatrenia JUDr. H. v senáte 4 O prechádzajú do senátu I O“ napriek tomu, že Sudcovská rada Najvyššieho súdu uznesením č. 43/2009 zo dňa 23. 09. 2009 navrhla, aby všetky spisy, ktoré vybavovala JUDr. H., po jej odchode do dôchodku, boli rovnomerne rozdelené náhodným výberom cestou elektronickej podateľne všetkým senátom na obchodnom kolégiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, čím porušil § 51 ods. 1, 4 písm. b) zákona osudoch, podľa ustanovenia ktorého náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom sa podľa rozvrhu práce alebo jeho zmeny prerozdeľujú už pridelené veci aj v prípade zmeny v obsadení súdu sudcami, čo je prípad, ktorý nastal po odchode JUDr. H. do dôchodku,</p> <p>3) vo funkcii predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 19. decembra 2009 vydal Rozvrh práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2010, ktorým zveril rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov v agende zapísanej v registri Sža len do pôsobnosti senátu I S, čím porušil § 51 ods. 1, 2 zákona o súdoch, podľa ktorého veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridelujú jednotlivým senátom, samosudcom a súdnym úradníkom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí, pričom</p>

	<p><i>podmienka náhodného výberu podľa odseku 1 je splnená vtedy, ak sa má vec pridelit' jednému z aspoň dvoch senátov, samosudcov alebo súdnych úradníkov, pričom skutkami uvedenými pod bodmi 1) až 3) naplnil pojmové znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. c) zákona o sudcoch a prísediacich.».</i></p> <p>Bývalá ministerka spravodlivosti na základe uvedených skutočností navrhla, aby ústavný súd (v danom prípade ako disciplinárny súd) vyniesol rozhodnutie, «ktorým uzná JUDr. Štefana Harabina, sudcu a predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vinného zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. c) zákona o sudcoch a prísediacich a uloží mu: za uvedené závažné disciplinárne previnenie podľa § 117 ods. 5 písm. b) zákona o sudcoch a prísediacich disciplinárne opatrenie „zníženie funkčného platu o 70 % na obdobie jedného roka“».</p> <p>Ústavný súd o námietkach predpojatosti bývalej ministerky spravodlivosti (vzniesla námietku predpojatosti sudcov ústavného súdu Petra Brňáka, Ľubomíra Dobríka a Milana Ľalíka) a predsedu najvyššieho súdu (vzniesol námietku predpojatosti proti sudcom ústavného súdu Ľudmile Gajdošíkovej, Jurajovi Horváthovi, Jánovi Lubymu a Ladislavovi Oroszovi) rozhodol na neverejnom zasadnutí pléna konanom 11. mája 2011 uznesením č. k. PL. ÚS 93/2011-52 tak, že označených sudcov nevylúčil z prerokovania a rozhodovania veci.</p> <p>Ústavný súd na svojom neverejnom zasadnutí konanom 29. októbra 2013 uznesením č. k. PL. ÚS 93/2011-129 rozhodol o námietkach predpojatosti vznesených sudcami ústavného súdu Ľudmilou Gajdošíkovej, Sergeja Kohuta, Jána Lubyho a Ladislava Orosza v predmetnej veci tak, že sudcov ústavného súdu Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza vylúčil z výkonu sudcovskej funkcie v konaní v tejto veci a sudcov ústavného súdu Ľudmilu Gajdošíkovú a Jána Lubyho nevylúčil z výkonu sudcovskej funkcie v tejto veci.</p>
ratio decidendi	<p>Podľa čl. 136 ods. 2 ústavy ústavný súd vykonáva disciplinárne konanie voči predsedovi najvyššieho súdu, podpredsedovi najvyššieho súdu a generálnemu prokurátorovi.</p> <p>Plénu ústavného súdu bol predložený návrh sudcu spravodajcu na rozhodnutie vo veci samej.</p> <p>Podľa čl. 131 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje v pléne vo veciach uvedených v čl. 136 ods. 1 a 2. Plénum ústavného súdu sa uznáva nadpolovičnou väčšinou všetkých sudcov. Ak sa táto väčšina nedosiahne, návrh sa zamietne.</p> <p>Podľa čl. 134 ods. 1 ústavy sa ústavný súd skladá z trinástich sudcov.</p> <p>Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o ústavnom súde je ústavný súd spôsobilý v pléne konať a uznávať sa, ak je na rokovaní a rozhodovaní prítomných aspoň sedem sudcov.</p> <p>Podľa § 4 ods. 3 zákona o ústavnom súde plénum ústavného súdu sa uznáva nadpolovičnou väčšinou všetkých sudcov. Ak sa táto väčšina nedosiahne, návrh sa zamietne.</p> <p>V danom prípade na rokovaní a rozhodovaní pléna ústavného súdu boli prítomní desiaty sudcovia. Za návrh alebo za protinávrh malo hlasovať minimálne 7 sudcov, ináč sa návrh zamietne.</p> <p>Pretože pri hlasovaní o návrhu sudcu spravodajcu nebola dosiahnutá nadpolovičná väčšina hlasov všetkých sudcov, návrh bol podľa čl. 131 ods. 1 druhej a tretej vety ústavy a § 4 ods. 3 zákona o ústavnom súde zamietnutý.</p> <p>Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.</p> <p><u>Ústavný súd rozhodol tak, že návrh (bývalej) ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky z 25. novembra 2010 sa zamieta.</u></p>
použité odkazy na relevantnú judikatúru ústavného súdu, ESEP a iných súdov	***

Spracovala: JUDr. Gabriela Lacková

Upozornenie :

Prehľad vybraných rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „prehľad“) je neoficiálnym dokumentom, ktorý slúži výlučne na informovanie o rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Prehľad zostavuje Analytické oddelenie Odboru súdnych poradcov a súdnej agendy Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky z rozhodnutí ústavného súdu, písomne vyhotovených a odoslaných účastníkom konania v danom období. Prehľad nezaväzuje ústavný súd a nenahrádza jednotlivé rozhodnutia ústavného súdu, z ktorých bol zostavený.